

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2024/7448

A2024/7448

Beslissing van 7 maart 2025

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing in raadkamer van 7 maart 2025 op de klacht van:

A,
wonende te B, klagster,

tegen

C,
psychiater, werkzaam te D,
verweerster, hierna ook: de psychiater,
gemachtigde: mr. Y.R. Koorevaar, werkzaam te Amsterdam.

1. De zaak in het kort

1.1 De zoon van klagster (hierna: de zoon) is wegens schizofrenie en een stoornis in het gebruik van cannabis sinds 2018 in behandeling bij de GGZ-instelling waar de psychiater werkzaam is. Vanwege psychotische decompensatie is de zoon in die instelling meerdere malen opgenomen geweest met een zorgmachtiging. Klagster is mentor van de zoon. De psychiater was met enige regelmaat regiebehandelaar van de zoon op de High Intensive Care afdeling (HIC). Na een periode van afwezigheid werd de zoon begin juli 2023 weer opgenomen en werd de medicatie (clozapine) opnieuw opgebouwd. De psychiater besloot op 4 juli 2023 tot een versnelde opbouw: die dag van 100 naar 150 mg per dag tot 250 mg per dag per 7 juli. Op 11 juli 2023 is de zoon in de ochtend poliklinisch behandeld voor een neusbloeding en om 17.00 uur is hij acuut ziek met koorts en een gele huidskleur naar de SEH gebracht. Die dag kreeg de zoon 225 mg/dag clozapine. De zoon heeft een nacht op de IC gelegen en is daarna op de PAAZ behandeld totdat hij op 20 juli 2023 via een openstaand hek is

weggelopen. Klaagster heeft de psychiater vanaf 10 juli 2023 verschillende e-mails gezonden.

1.2 Klaagster verwijt de psychiater dat zij de zoon op 11 juli 2023 een dubbele dosis clozapine intramusculair heeft toegediend en dat zij geweigerd heeft om met klaagster te communiceren. De psychiater heeft verweer gevoerd tegen de klacht.

1.3 Het college komt tot het oordeel dat de klacht wel ontvankelijk is, maar kennelijk ongegrond. 'Kennelijk' betekent dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 19 juli 2024;
- de brief van klaagster, ontvangen op 21 augustus 2024;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- de bewijsstukken van klaagster voor het mondelinge vooronderzoek, ontvangen op 11 november 2024;
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek, gehouden op 19 november 2024;
- de brief van klaagster van 3 december 2024, met de bijlage;
- de brief van de gemachtigde van de psychiater van 17 januari 2025;
- de brief van de gemachtigde van de psychiater van 21 januari 2025 en het antwoord van de secretaris daarop.

2.2 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak beoordeeld heeft op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

3. De overwegingen van het college

Ontvankelijkheid

3.1 In artikel 65 lid 1 onder a Wet BIG is bepaald dat een tuchtklacht aanhangig kan worden gemaakt door een rechtstreeks belanghebbende. Bij een rechtstreeks belanghebbende dient uiteraard in de eerste plaats te worden gedacht aan de patiënt(e) van een aan tuchtrechtspraak onderworpen beroepsbeoefenaar. Ook anderen dan de patiënt(e) kunnen als rechtstreeks belanghebbenden worden aangemerkt. Tot die anderen behoren onder meer de wettelijk vertegenwoordigers van de patiënt(e), zoals zijn of haar mentor in geval van mentorschap. Hierbij geldt echter steeds als

uitgangspunt

dat de patiënt(e) die daartoe behoorlijk in staat is, zelf degene is die beslist over het al of

niet indienen van een klacht met betrekking tot zijn of haar behandeling (zie CTG 1 oktober 2013,

ECLI:NL:TGZCTG:2013:110 en CTG 15 januari 2019, ECLI:NL:TGZCTG:2019:7).

3.2 Klaagster heeft het college desgevraagd medegedeeld dat zij ervan afgezien heeft haar zoon

een machtiging te vragen voor het voeren van deze klachtprocedure en dat zij de klacht dus niet

(mede) namens de zoon heeft ingediend. Voor zover zij klaagt over de communicatie jegens haar als

moeder en mentor van de zoon, heeft zij bij de klacht een rechtstreeks eigen belang en kan zij dan

ook in die klacht worden ontvangen. Voor zover de klacht betrekking heeft op de behandeling van de

zoon door de psychiater, kan het college klaagster in dat klachtonderdeel zonder machtiging van de

zoon alleen ontvangen als voldoende aannemelijk is dat de zoon zelf niet wilsbekwaam is om over het

indienen van die klacht te beslissen. Klaagster is van mening dat de zoon niet in staat is de

consequenties van de klacht te overzien.

3.3 Het college overweegt dat uit het medisch dossier blijkt dat bij de zoon sprake is van een

complex ziektebeeld. In de periode die voor deze klachtzaak van belang is, was duidelijk sprake van

ernstige psychische decompensatie, die ook heeft geleid tot onttrekking aan de noodzakelijke zorg.

De zoon dacht tijdens zijn psychoses onder meer dat hij wordt vergiftigd door het drinken van

kraanwater en ook overigens komt uit het medisch dossier naar voren dat hij de consequenties van

gebeurtenissen in deze periode niet kon overzien. Periodiek moet voorgeschreven medicatie de zoon

onder dwang worden toegediend, zo ook in juli 2023. Het college is hierom van oordeel dat hij

vanuit zijn ziekte te beperkt in staat is om eigen keuzes te maken over zijn behandeling. Het

college acht het acht het voor de thans aan de orde zijnde periode daarom niet aannemelijk dat de

zoon zelf wilsbekwaam was om te kunnen beslissen over de indiening van een klacht betreffende de

hem gegeven behandeling en in het bijzonder zijn medicatie. Op grond van het voorgaande is het

college van oordeel dat klaagster ook in de klacht over de behandeling kan worden ontvangen.

De criteria voor de beoordeling

3.4 De vraag is of de psychiater de zorg heeft verleend die van haar verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende psychiater. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de psychiater geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt.

Beoordeling van de klacht

3.5 Het college stelt vast dat uit het medisch dossier blijkt dat de zoon op 11 juli 2023 geen dubbele dosis clozapine heeft gekregen, in feite zelfs iets minder dan eigenlijk de bedoeling was. Uit het dossier blijkt voorts dat de psychiater op 4 juli 2023 het besluit om de clozapine versneld op te hogen weloverwogen heeft genomen, gelet op een toename van het psychotisch gedrag van de zoon en omdat hij gedrag vertoonde dat in het verleden een voorbode voor agressie was gebleken. Het college is van oordeel dat de hoeveelheid aan de zoon verstrekte clozapine niet onverantwoord hoog was. Dat de ziekenhuisopname van de zoon op 11 juli 2023 (mede) verband hield met het gebruik van de medicatie clozapine, is niet vastgesteld. Maar zelfs als dat wel zo zou zijn, is sprake van een ongebruikelijke bijwerking van de medicatie, waarop de psychiater niet bedacht hoefde te zijn en waarvan haar geen tuchtrechtelijk verwijt te maken valt.

3.6 De communicatie met klagster heeft in de periode van 4 tot en met 11 juli 2023 via de behandelend basisarts plaatsgevonden. Klagster was blijkens het dossier op de hoogte van het behandelbeleid met clozapine - zo nodig met dwang, dus intramusculair - en stemde daarmee in. Het is niet ongebruikelijk dat de psychiater bij de communicatie met de familie van patiënten wat meer op de achtergrond blijft en die communicatie (grotendeels) overlaat aan de artsen en verplegenden die dagelijks bij de behandeling van de patiënten betrokken zijn. Het is ook tot 10 juli 2023 niet gebleken dat klagster behoefte had aan overleg met de psychiater.

3.7 Op 10 juli 2023 heeft klagster per e-mail een collega van de psychiater benaderd met het verzoek om even pas op de plaats te maken met de ophoging van de medicatie, hierbij in de

veronderstelling verkerend dat deze psychiater op dat moment regiebehandelaar was. Deze collega heeft klaagster geantwoord dat hij haar e-mail zou doorleiden aan de psychiater. Klaagster heeft de psychiater diezelfde dag ook nog zelf een e-mail gezonden. Ook op 12 juli 2023, 8 augustus 2023 en 31 augustus 2023 heeft klaagster de psychiater per e-mail benaderd. De psychiater heeft op de e-mails van klaagster niet gereageerd. De psychiater heeft aangevoerd dat zij in principe niet per e-mail communiceert tenzij dat expliciet is afgesproken, dat zij haar e-mailadres niet aan klaagster heeft gegeven en dat klaagster via de e-mail haar onvrede ongewenst en ongevraagd heeft geuit.

3.8 Het college overweegt als volgt. Uit het dossier blijkt dat de communicatie tussen de zorgverleners en klaagster niet soepel verliep, wat de onderlinge contacten natuurlijk niet makkelijker maakte. Duidelijk is dat klaagster het regelmatig niet eens was met het door de behandelaren uitgezette behandelbeleid voor de zoon en haar zorgen daarover niet onder stoelen of banken stak. De toonzetting van de e-mails van klaagster aan de psychiater vanaf 10 juli 2023 was ook bepaald onaangenaam en nodigde niet uit tot een reactie daarop. Anderzijds bevatte de e-mail van 10 juli 2023 van klaagster aan de collega van de psychiater op normale toon een concreet verzoek en moest de zoon op 11 juli 2023 totaal onverwacht en met ernstige ziekteverschijnselen in het ziekenhuis worden opgenomen. Onder die omstandigheden was het naar het oordeel van het college beter geweest als de psychiater in die dagen toch een keer zelf contact had gezocht met klaagster. Zij had klaagster dan kunnen uitleggen dat en waarom zij niet per e-mail wenst te communiceren. Ook had zij vanuit haar invalshoek met klaagster kunnen bespreken wat er gebeurd was. Ook omdat klaagster niet alleen moeder, maar ook mentor is van de zoon, had dit in de gegeven omstandigheden - ondanks de afgegeven zorgmachtiging - voor de hand gelegen. De psychiater heeft ook toegegeven dat dit, hoewel in haar ogen onverplicht, achteraf beter was geweest. Het college acht begrijpelijk dat klaagster zich genegeerd heeft gevoeld. Het college is desondanks van oordeel dat dat de psychiater door niet te reageren op de e-mails van klaagster aan haar, mede gelet op de inhoud en

toonzetting van die e-mails, niet zodanig verwijtbaar heeft gehandeld dat dit haar tuchtrechtelijk moet worden aangerekend.

3.9 De conclusie uit het voorgaande is dat de klacht kennelijk ongegrond is.

4. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 7 maart 2025 door G.F.H. Lycklama à Nijeholt, voorzitter, T.A. Wouters en C.M. Sonnenberg, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door N.A.M. Sinjorgo, secretaris.